

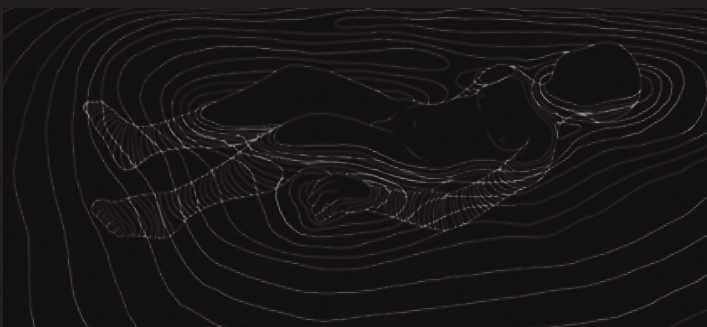

Δεν πανηγυρίζουμε για ένα έθνος πατριαρχίας, σεξισμού, που αστυνομεύει τα σώματα μας, που συγκαλύπτει και επικροτεί βιασμούς, που παραβιάζει τα θέλω και τις υπάρξεις μας καθημερινά.

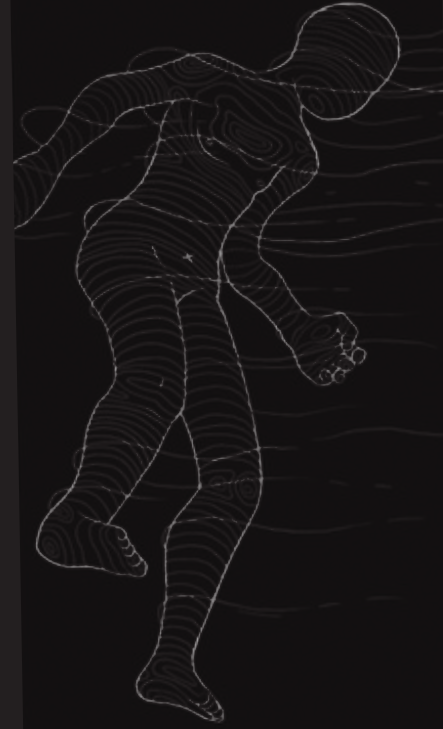
Ενός έθνους-εκτελεστή, που εγκλωβίζει και δολοφονεί μετανάστες στα σύνορα, που στοιβάζει πρόσφυγες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ενός έθνους που ξερνάει ρατσισμό και βρωμάει φασισμό.

Ενός έθνους-δυνάστη, που διαλύει τα σώματα μας στα εργασιακά κάτεργα για μισθούς πείνας, που μας αρρωσταίνει, που μας φυλακίζει είτε στα κελιά είτε στα πολεοδομικά κλουβιά. Που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των κυρίαρχων.

Ενός έθνους και του στρατού του που επιδιώκει να κυριαρχήσει στην περιοχή προβάλλοντας την υπεροπλία του.

Αρνούμαστε να γιορτάσουμε την συγκρότηση ενός έθνους-κράτους που, όπως όλοι οι εξουσιαστικοί μηχανισμοί, έχει ως δομικό στοιχείο ύπαρξης και συνέχειας, μέσα σε άλλα τους αποκλεισμούς, τη καταστολή και τη καταπίεση.

Που αναπολεί τις Μεγάλες Ιδέες και τον αλυτρωτισμό, που με κάθε ευκαιρία προωθεί τη μάτσο κουλτούρα και τον μιλιταρισμό.

Αντιστεκόμαστε στην επιβαλλόμενη καταπίεση με καθημερινές αντιστάσεις, με ολικές αρνήσεις στράτευσης, με αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων.

Ας βάλουμε, λοιπόν, ένα τέλος σε αυτή τη γιορτή μίσους και βαρβαρότητας και φέτος, και του χρόνου και για πάντα.